

Flipa cea repeată

Revista Colegiului Național Pedagogic

„Mihai Eminescu”

Târgu Mureș

Nr. 13/2025

Editura EDU Târgu Mureș

Editura Edu Târgu Mureş

ISSN 2559-0944

ISSN-L 2559-0944

Numărul 12/2025

În acest număr:

<i>Școala viitorului</i>	3
<i>Culoarea lui Joan Miró în „Dansatori acrobatici” vs cuvântul lui Tudor Arghezi în „Prefață”</i>	5
<i>Pe drumul de la gimnaziu la liceu</i>	6
<i>Atelier de scriere creativă</i>	7
<i>Imaginea care visează în basmul eminescian</i>	13
<i>Nicolae Balotă- un promotor al direcției noi în critica românească</i>	17
<i>Interviu cu Lorena Chirteș și Ianis Gâzdac, Miss și Mister Pedagogic 2024</i>	19
<i>De vorbă cu Daiana Nedelea, Miss Boboc II</i>	21
<i>Excursie în Polonia</i>	23
<i>File din Grecia- excursia care ne-a cucerit inimile</i>	27
<i>Insula Aegina</i>	30
<i>O experiență magică la Opera Română</i>	33
<i>18 octombrie- Ziua Europeană de luptă împotriva traficului de persoane</i>	35
<i>Imaginea de sine- stima de sine și încrederea în sine</i>	36
<i>Specificul curriculumului pentru educație timpurie</i>	37
<i>Cu emoție și pasiune: Primul pas în arta de a forma suflete</i>	38
<i>Exemplu de bună practică pedagogică</i>	40
<i>Activități distractive și educative la grupa Ștrumfilor</i>	47

Colectivul de redacție:

Prof. Matei– Pop Raluca- coordonator

Prof. Andreea Ioana Drăguș - tehnoredactare și design

Prof. Fejer Zoltan - coperta

*Patria vieții e numai prezentul.
Căpă de față numa-n ea suntem,
Suntem în adevăr. - Iară trecutul
Și viitorul numai o gândire-s.
În van împingeți ce vi-i dinainte,
În van doriți acelea ce-or veni.
Întoarceți-vă-n voi și veți cunoaște
Că toate-n lume, toate-s în prezent.
Tot ce au fost și tot ce-a fi vreodată
Au fost, va fi numai pentru că e.*

Mihai Eminescu, Patria vieții e numai prezentul

ȘCOALA VIITORULUI

În clasa a IX-a, inspirați de discursul lui Sir Ken Robinson, ținut în cadrul conferințelor TED, în aprilie 2013, *Cum să scoți educația din valea morții?*, am realizat proiecte de grup cu titlul *Școala de mâine*. Pornind de la cele trei principii după care înfloresce viața umană enumerate de el, acela că *ființele umane sunt prin natura lor diferite și variate, principiul curiozității* care duce la înflorirea vieții omului și certitudinea că *viața umană e inerent creativă*, ne-am uitat la felul în care ele se oglindesc în cultura învățământului de la noi și de pretutindeni și am propus pași spre o școală a viitorului mai luminoasă, mai primitoare, mai incluzivă, mai „empatică”.

De multe ori am avut curiozitatea de a-i întreba pe părinții noștri cum era școala pe vremea lor, care sunt principalele deosebiri, comparativ cu școala actuală. Au subliniat faptul că profesorii aveau un alt statut social, erau mult mai respectați, că au existat și cadre didactice cu har, care, chiar dacă nu dispuneau de foarte multe resurse educaționale, au reușit să cultive dragostea elevilor față de o anumită materie, spiritul creativ și atitudinea vizionară.

O altă mare deosebire este nivelul tehnologiei, mult mai ridicat în zilele noastre. Școala viitorului, cu siguranță va integra noile descoperiri, care vor facilita procesul de învățare și predare. Un astfel de mediu modern oferă deschidere spre inovație, pune accentul pe creativitate și nu se va mai baza pe memorare și teste. Astfel, va crește motivația și dorința elevilor de a merge la școală și de a învăța, pregătind, astfel, tineri care se vor integra mai bine în noua societate. Starea de bine, va fi asigurată de spațiile verzi, sălile de sport spațioase, laboratoarele și bibliotecile dotate.

Bineînțeles, dotarea școlilor presupune și un efort bugetar mai mare din partea statului. Dacă aruncăm o privire înspre statele care au un învățământ performant, cum ar fi spre exemplu Finlanda, Marea Britanie sau S.U.A, observăm că toate alocă peste 6% din P.I.B educației.

Ne-am dori ca în școala viitorului, asemenea sistemului educațional american, să existe un curriculum mai flexibil, care permite elevilor să aleagă cursurile și materiile care le sunt potrivite, în funcție de obiectivele și interesele lor educaționale. În școlile americane se pune accentul pe dezvoltarea competențelor cheie, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea de probleme și abilitățile de comunicare. Creativitatea este la mare preț.

De asemenea, factorul financiar nu trebuie să constituie o barieră. De exemplu, în Finlanda, nu se plătește absolut niciun serviciu educațional, inclusiv facultatea, masteratul sau doctoratul. Învățământul finlandez pune mare preț pe cooperarea dintre elevi, pe științe și pe practică, de aceea cele mai multe cursuri de științe au loc în laboratoare, în grupuri de maximum 16 elevi.

Școala viitorului nu poate exista fără profesorul viitorului, cel care îi va ghida pe elevi în descoperirea propriilor valori. Profesorul viitorului, capabil să folosească tehnologia în scop didactic, este conștient de faptul că elevii învață mai bine prin aplicații practice. Astfel, orele o să se bazeze pe vizite la muzee, excursii, activități în aer liber și experimente.

Programul școlar va fi mai lung, dar pauzele vor fi și ele prelungite, vor dura 20 de minute iar pauza mare/de masă va dura o oră.

Chiar dacă pare un vis, avem o certitudine! Cu siguranță, cel puțin o parte din colegile noastre sunt cele care vor contribui la materializarea acestui proiect de viitor! Suntem încrezătoare în forțele noastre și gata de muncă!

ȘINCAN MARIA REBECA, clasa a X-a B
COLDEA RALUCA IOANA, clasa a X-a B
DUMBRAVĂ DENISA MARIA, clasa a X-a B

prof. coordonator DANIELA MATACHE

Culoarea lui Joan Miró în „Dansatori acrobatici” vs cuvântul lui Tudor Arghezi în „Prefață”

Privind pictura lui Joan Miró se observă un univers de simboluri abstracte, linii curbe și puncte plasate în mod aparent aleatoriu. Aceste elemente creează o senzație de mișcare și libertate, în timp ce culorile vii contrastează între ele. Atenția este atrasă de formele geometrice și organice care plutesc pe fundalul galben, dând impresia unui peisaj cosmic sau a unui dans aerian, în concordanță cu titlul „Dansatori acrobatici”.

În ceea ce privește comparația dintre Miró și Arghezi, putem observa că amândoi au tendința de a explora și metafora în creațiile lor, dar în medii diferite. În timp ce Miro transformă elementele realității în simboluri vizuale libere, Arghezi explorează limbajul și cuvintele pentru a crea imagini poetice care transcend înțelesul lor imediat. Ambii artiști par să urmărească o formă de expresie care să depășească convențiile formale, fie ele plastice sau literare, pentru a atinge esența sentimentelor și ideilor umane. (Mărincean Elisa, clasa a IX-a A).

În pictura lui Joan Miró îmi atrage atenția faptul că dansatorii sunt reprezentați prin diverse linii și cu ajutorul diferitelor forme geometrice simple, care nu sunt realiste, însă sugerează dinamismul și fascinația dansului.

Consider că există ceva comun între viziunea artistică a lui Miró despre creația plastică și cea a lui Arghezi despre creația poetică, și anume abordarea inovatoare și în afara regulilor sau a tradițiilor. În creațiile lor, atât Miró, cât și Arghezi combină simplitatea aparentă cu profunzimea. (Popa Alexia, clasa a IX-a A).

În ambele creații, atât la Miró, cât și la Arghezi, e ceva copilăresc și jucăuș. Miró, cu formele și culorile sale, parcă desenează liber, fără să urmeze reguli stricte, la fel cum un copil desenează din plăcere. Arghezi, în „Prefață”, spune că poezia e ca un joc, că prin joacă se nasc versuri și idei care par simple, dar ascund profunzime. Cei doi par să vadă arta ca pe ceva care vine natural, spontan, fără prea multă planificare, dar care poate crea ceva frumos și puternic. (Anton Yanna, clasa a IX-a A).

Joan Miró a folosit culori aprinse, iar formele geometrice sunt așezate haotic, nereprezentând un tipar.

În opinia mea, creația plastică a lui Miró și creația poetică a lui Arghezi se aseamănă prin faptul că nu țin cont de reguli și îndrăznesc să experimenteze stiluri noi. (Bâta Iulia, clasa a IX-a A)

Bâta Iulia, clasa a IX-a A,

Cordonator, prof. CRISTINA SĂRĂCUȚ

10. ACROBATIC DANCERS

PE DRUMUL DE LA GIMNAZIU CĂTRE LICEU

Trecerea de la gimnaziu la liceu reprezintă un moment semnificativ în viața oricărui adolescent, fiind mult mai mult decât o simplă schimbare a mediului școlar. Este o etapă de tranziție de la copilărie la adolescență, și, mai apoi la vârsta tânărului adult, marcată de noi provocări, oportunități, dar și responsabilități, care contribuie la formarea identității și la dezvoltarea abilităților necesare pentru viitor.

Pentru majoritatea elevilor, trecerea pragului dintre gimnaziu și liceu înseamnă depășirea zonei de confort, ceea ce poate provoca adesea stări de anxietate. În gimnaziu, relațiile cu colegii sunt familiare, iar rutina zilnică este una monotonă. În liceu, însă, elevii se confruntă cu un mediu nou, trebuie să se adapteze unor noi cerințe și exigențe, să se străduiască să construiască un colectiv la temelia căruia să stea valori și principii sănătoase și să demonstreze că visurile pot deveni realitate prin ambiție și determinare.

De asemenea, liceenii sunt încurajați să ia decizii în ceea ce privește traseul lor educațional, cum ar fi alegerea profilului sau a specializării, ceea ce poate fi copleșitor pentru unii, dar de mare importanță pentru viitor. Mai mult decât atât, această responsabilitate este esențială pentru dezvoltarea independenței elevilor.

Deși schimbările pot fi dificile, ele vin la pachet cu oportunități pe care gimnaziul nu le oferă. Liceul este locul unde elevii își descoperă cu adevărat pasiunile și interesele, unde se șlefuește caracterul și se dezvoltă spiritul cărturăresc.

În plus, liceul este o perioadă în care încep să se formeze prietenii și relații adevărate, care pot dăinui pentru totdeauna.

În concluzie, tranziția de la gimnaziu la liceu este o etapă importantă, care determină transformări atât la nivel personal, cât și social și, fără dar și poate, cea mai fructuoasă perioadă din viața unui adolescent, cu cele mai frumoase și mai multe amintiri.

Sărăcuț Maya, clasa a IX-a B

prof. coordonator MATEI - POP RALUCA

Atelier de scriere creativă

Jurământul prieteniei

În deșertul uscat, sub cerul aprins,
Unde soarele arde și timpul s-a stins,
Un suflet s-a dus, fără urme de teamă,
Lăsând în urmă o iubire curată, o taină.

„Să nu-ți fie frică,” i-a spus șoptit,
„Nu-i nimic pe lume ce n-am împlinit,
Tot ce-am dorit a fost iubire curată,
Iar pe aceea am găsit-o, deplină, adevărată.”

Dar prietenii simt, în noapte, în taină,
Un foc ce arde, o dorință haină,
Să-l răzbune pe cel ce-a fost părăsit,
Căci jurământul în piept s-a-mpletit.

Vor urma calea, vor răzbate prin foc,
Vor căuta dreptate sub orice noroc.
Pentru el, vor merge prin piatră și lut,
Până vor șterge tot ce-a fost pierdut.

Și când se va scurge ultima noapte amară,
Când vor privi stelele, sub o lună rară,
Vor ști că-n liniștea valurilor vii,
Spiritul lui trăiește, veghind peste cei vii.

Anton Yanna Patricia, clasa a IX-a A,
prof. coordonator SĂRĂCUȚ CRISTINA

Atelier de scriere creativă

Umbra Stejarului

În mijlocul pădurii, cu crengile înalte,
Stă stejarul mândru, cu frunze verzi și rare,
De pe vremea lui tata , tot veghează la soare,
Păstrând în rădăcini povești nebănuite.

Furtuni au trecut, peste trunchiul său mare,
Dar el n-a cedat, rămânând cel mai tare, ✧
În vântul ușor, se aude a lui poveste,
Cântecul vântului, o veche, dulce veste.

În inima pădurii, el stă în tăcere,
Martor al iubirilor, ce-au fost sub umbra lui, ✧
În serile de vară, sub stelele efemere,
Se-adună dorințe, ale necunoscutului. ✧

Așa va rămâne, în cercul destinului,
Cu frunze de smarald, și ramuri ce nu cedează, ✧
Stejarul bătrân, cu suflet de gheață,
Existența lui va dăinui mereu, în povestea eternului.

Cântecul Noptii

La lăsarea nopții, când cerul se aprinde,
Stelele dansează, ca niște petale de argint,
O lună plină, o față blândă,
Împrăștie lumină, peste tot ce e sfânt.

În umbra copacilor, o adiere suflă,
Șoaptele vântului, un dulce vis,
E un vals al tăcerii, în noaptea tăcută,
Un cântec al nopții, un vechi foc nestins.

Lacrimile stelelor, picură pe pământ,
Între sufletele noastre, se împletesc povești,
În umbra tăcută, visurile se înfruntă,
O chemare a nopții, de către poeți vestiți.

Așa, în fiecare noapte, ascultă cu inima,
Cântecul adânc, ce-n suflet răsună,
E o lume ascunsă, o dragoste deplină,
Un cântec al nopții, o fabulă divină.

Elev: Czinka Alex
Clasa a IX-a C

Profesor coordonator:
Călugăr-Botezan Teodora-Mihaela

Atelier de scriere creativă

ACASĂ

Acasă e locul unde visezi colorat,
Unde soarele strălucește chiar de afara e-nnorat
E locul unde te simți fericit și iubit,
Chiar de momente grele în viață ai suferit.

Acasă e locul unde găsești alinare,
Locul unde simți că orice grijă dispăre
Când te simți iar copil, mâncând la a ta masă,
Atunci să știi...să știi că ești acasă.

Acasă e un tărâm plin cu amintiri,
Locul de unde începi să aspi-
La a fi un om bun, frumos și educat,
Așa cum încă de copil, de la mama ai învățat.

Acasă e locul unde te întorci mereu,
Oricât în lume ți-ar fi de greu,
Acasă e cuibul părintesc,
De unde toate drumurile spre succes pornesc.

TE CAUT

Te caut în suflet, te caut ades
Te caut, deși nu te gălesc.
Te caut cu dor, dar probabil m-ai uitat,
În inima mea, un gol ai lasat.

Poate așa a fost să fie,
Ce n-a fost scris, să nici nu fie,
Însă să știi, că de cand ai plecat,
În inima mea, un gol ai lasat.

Nu te urăsc, dar nu te mai iubesc,
Încep să-nțeleg ce n-ai n-ai înțeles.
Sau, în fine, n-am vrut să-nțeleg
Că nu ai vrut să-ți fiu al tău întreg.

Acum, în liniștea nopții, eu caut tăcut
O soluție pentru al meu suflet mut,
Să scape de tine, să nu te mai dorească
O lume fără tine să poată să-și clădească.

Elev: Vințeler Loredana Naomi

Clasa a IX-a C

Profesor coordonator: Călugăr-Botezan Teodora-Mihaela

Atelier de scriere creativă

Călătorii interioare și nu numai...

[...]Să fii exmatriculată de la o școală privată de elită e una, dar să fii eliminată de la două... Țista talent... sau cel puțin așa spunea psihologul meu, deși omul dezvoltase o adevărată pasiune pentru aberații. Mereu mă încuraja cu vorbe înțelepte precum: „Fiecare sfârșit aduce cu sine un început” sau „Sufletul trăiește dincolo de trup.” Nu înțelegeam de ce se chinuia atât de mult să mă ajute. Eram bine! Desigur că moartea mamei m-a afectat, dar am trecut cu bine peste apăsătorul moment. Ce rost mai are să te agheți de trecut când în față ai un viitor de explorat.

-Ajungem în 5 minute! Vocea tatălui meu îmi împrăștie gândurile ce-mi împânzesc mintea.

Vara asta mi-o petrec la mătușa și unchiul meu, în mijlocul pustietății, adică în Angleasea. Dintre toate locurile demne de interes, eu trebuie să-mi petrec vacanța de vară la mii de kilometri distanță de casă. Să nu mă înțelegeți greșit, Angleasea pare un loc frumos, cel puțin așa am văzut pe rețelele de socializare, dar aș fi preferat să rămân în New York, în forfota cu care m-am obișnuit și cu prietenii mei.

-Știi, măcar te revezi cu verișoara ta!

Ah, da, Nicole Blayne, fata perfectă a familiei noastre!. La doar 17 ani este de patru ori campioană națională la surf și campioană mondială la echitație, o adevărată fată de succes. Știe să jongleze perfect între responsabilități și distracție, să-și organizez timpul între școală și ieșirile cu prietenii, pe lângă faptul că e cea mai calmă persoană pe care o cunosc, exact opusul meu, ce mai! Eu de-abia reușesc să-mi organizez dulapul, să nu mai zic de timpul liber și școala. Sunt impulsivă, îmi pierd repede răbdarea și iau decizii fără să mă gândesc la consecințe. E evident că noi două nu suntem compatibile deloc!

Mașina se oprește în fața unui conac care îmi este mult prea cunoscut. Unchiul și mătușa dețin un club de echitație care e destul de cunoscut pentru premiile câștigate de-a lungul anilor. Pe scurt, locul fie e plin de oameni pasionați de cai, fie de snobi.

Tatăl meu coboară din mașină, iar eu îl urmez, trezindu-mă față în față cu... un măgar. Da, ați auzit bine... un măgar! Primul instinct este să țip, ca mai apoi să mă împiedic și să ajung cu fața lipită de pământ. Măgarul se sperie și o ia la goană.

-Esti bine? mă întrebă tata de pe cealaltă parte a mașinii, abia abținându-se să nu râdă zgomotos.

-Mai bine ca niciodată!

Deja urăsc locul ăsta.

La scurt timp sosec mătușa Andy, însoțită de fiica ei. O studiez pe Nicole din cap până în picioare și nu pot să mint, arată incredibil: părul eu lung și auriu îi cade în valuri peste umeri, ochii de un albastru intens strălucesc în lumina soarelui...da, ați ghicit... prototipul Ilenei Cosânzene moderne sau visul oricărui băiat. Discutabil, totuși...

-Bine ați venit! exclamă mătușa Andy îmbrățișându-mi mai întâi tatăl, apoi pe mine.

Am uitat cât de puternică e femeia asta. Îmbrățișarea mă lasă fără aer pentru câteva secunde.

-Uite ce mare și frumoasă te-ai facut!

Nu că nu ar fi avut dreptate, dar nu mă dau în vânt după complimente.

Își așază matern brațul pe umărul meu, conducându-mă spre intrarea în conac, în timp ce tata și Nicole ne urmează. Mătușica Andy deschide ușa uriașă din lemn masiv, lăsând ca frumusețea casei să ne inunde plăcut privirea. Livingul e mare, spațios, cu pereții vopsiți într-un crem stins, cu podele din lemn de stejar, cu o finisare lustruită care îi conferă un aspect elegant, dar în același timp rustic. În mijlocul camerei se află o canapea și două fotolii din piele, ambele albe, dar nu albul acela lăptos, ci mai degrabă un alb prăfuit, murdar. În spatele canapelelor tronează două dulapuri din sticlă pe care sunt așezate câteva plante, fotografii și, desigur, premiile lui Nicole. Cel mai mult îmi atrage atenția așezarea lămpilor și a aplicelor care, aprinse, dau senzația de lumină de scenă.

- Nicole, arată-i tu camera Dahliei. Eu și Chris avem ceva de discutat, spune mătușa Andy.

„Nu, mulțumesc! Aș prefera să îmi găsesc singură camera”, vreau să protestez, dar privirea tatei îmi spune că nu am de ales.

— Sigur, mama, răspunde încântată Nicole.

O urmez pe scări, încercând să țin pasul cu ea, dar în același timp atentă la tot ce mi se dezvăluie privirii: tapet de calitate, ornamente alese cu gust, tablouri și miniaturi. Cred că ar trebui să-mi desenez o hartă pentru că locul ăsta e mai mare pe interior decât pare pe exterior. După câteva coridoare întortocheate și scări spiralate, ajungem în fața unei uși. Mereu m-a fascinat misterul din spatele unei uși, mereu m-am întrebat ce secrete poate ascunde o ușă închisă...

-Asta e camera ta, rostește scurt Nicole, trezindu-mă din reverie.

E singura propoziție pe care a formulat-o de când am rămas doar noi două, e un progres, totuși.

Cu un gest voluntar, deschide ușa din lemn, prezentându-mi noua mea cameră pentru următoarele trei luni. Totul este de un alb imaculat, cu excepția așternuturilor și perdelelor liliachii, acceptabil aș putea spune. Totuși îmi atrage atenția un dulap masiv din lemn, sculptat cu modele florale

-Mama mi-a spus că îți place să citești, așa că am ajutat-o să aleagă acel dulap pe care sunt convinsă că-l vei popula, în cel mai scurt timp, cu zeci de tomuri cu titluri ciudate, rostește Nicole din ușă, lăsând să picure din vocea ei un strop de ironie.

O durere surdă îmi străpunge pieptul când aud că pomenește de citit. Îmi amintesc de mama și de nopțile în care faceam maratoane de lectură... Fac tot posibilul acum să inhib trăiri care dor, să strangulez amintiri care-mi răscolesc sufletul fragil.

-Nu mai citesc, spun după câteva momente de apăsătoare tăcere, încercând să par indiferentă.

— Oh, atunci probabil că poți pune altceva acolo, cum ar fi...

— Cred că mă descurc de aici, o întrerup brusc.

Înainte să mai articuleze ceva, trântesc ușa cu forță, lăsând ecoul să vibreze în jurul meu. Inima îmi bate nebunește, ca și cum ar urma să explodeze. Mă sprijin de perete, în timp ce privirea îmi rătăcește alene prin cameră. Totul aici e perfect aranjat, dar mă simt ca o străină într-o lume care nu mă reprezintă. Vreau să plec, dar știu că nu pot. Privesc pe fereastră, încercând să mă concentrez asupra peisajului din fața mea: câmpuri verzi, cer senin, dar nimic din toată această frumusețe nu rezonază cu mine. Nu pot să mă bucur de liniștea asta, deși toți din jur par să trăiască în armonie.

Așezându-mă pe pat, îmi amintesc de Detroit, de prietenii mei și de nesiguranța care mă însoțea. Acolo mă simțeam vie, înconjurată de zgomote și riscuri, nu ca acum, în această vilă perfectă, în care totul pare să fie controlat și neatins. E o lume în care nu mă pot integra, o lume care mă scoate din sărite, o lume a ordinii ce invadează lumea haosului meu interior.

Cineva bate ușor la ușă, dar ezit să întreb cine este. Mi-e teamă de orice ar putea urma, de întrebările despre cum mă simt, despre ce îmi doresc...De ce să le dau satisfacția de a crede că deși par bine, nu sunt bine?

Închid ochii și las gândurile să se adâncească în aceleași abisuri interioare pe care am încercat mereu să le evit. Mi-e dor de mama... Am încercat să îngrop durerea, dar ea revine, ca un leitmotiv al existenței mele. E acolo, constantă, prezentă, chiar dacă refuz să vorbesc despre asta.

Sunetul ușii care se deschide mă redă realității.

-Dahlia? Totul e în regulă? întrebă tata, stând în prag.

(fragment din romanul *Călătorii interioare și nu numai...*

Frundeș- Cotârlici Elisa, clasa a IX-a B)

prof. coordonator MATEI - POP RALUCA

Imaginea care visează în basmul eminescian

prof. dr. Maria Popa

Proza lui Mihai Eminescu merită să fie citită pentru ceea ce este ea însăși, chiar dacă prozatorul se află în umbra poetului. În scrierile sale de proză „valori noi își află aci începutul drumului lor prin lume.”¹, afirmă Tudor Vianu. Eminescu e un povestitor fantastic care nu observă realitatea, ci și-o imaginează, într-un mod original, cu multiple semnificații. „Nimeni înaintea lui Eminescu și nimeni după el n-a reușit mai bine în acea pictură fantastică a realității.”² Descrierile fantastice apar în proza eminesciană și în basmul *Făt-Frumos din lacrimă*.

Simbolistica argintiului și auriului³ are o anumită relevanță iconică în contextul basmului. Imaginile cromatice din basm scot în evidență diferitele semnificații ale acestor metale prețioase.

Aurul, prin tradiție, este considerat cel mai prețios dintre metale, „metalul perfect.” În India se spune că ar fi lumină minerală, la Eminescu această lumină fiind sugerată prin „nisipul de *aur*”, prin petalele „fluturelui albastru stropit cu *aur*.” Aurul e definit ca un produs al focului, solar, regal, divin. Imaginile din basm în care este decrisă sala palatului trimit la această semnificație, sala palatului susținută de „stâlpi și de arcuri, toate de *aur*.” Aurul-lumină reprezintă simbolul cunoașterii, nemurirea. În tradiția greacă, el evocă Soarele, prin fecunditate, bogăție, centru al căldurii, dragoste, lăcaș al luminii, cunoaștere, strălucire. Părul împărătesei era „galben, ca *aurul*”, la fel era și părul Ilenei, tot de *aur*. Această strălucire înseamnă cunoaștere, dragoste, căldură. Aurul se mai asociază imortalității, inteligenței cosmice active, atribuindu-i-se proprietăți apotropaice și tămăduitoare.⁴ În basm, „baia de *aur*” poate avea o astfel de proprietate curativă.

Argintiul redă adâncimea expresivității. Analizând simbolistica *argintului*, acesta se raportează la Lună, aparține lanțului simbolic lună-apă, fiind un principiu feminin, pasiv, lunar, apos, rece. E în contrast cu aurul care este un principiu activ, masculin, solar, diurn, produs de foc. Argintul corespunde albului, iar aurul, galbenului. Alb și luminos, argintul este simbolul purității redat de transparența cristalului, de limpezimea apei de reflexele oglinzii, de strălucirea diamantului, prin „oglindea de *argint*” sau luna care e de *argint*, cetate e „poleită cu *argint*.” La Eminescu umbrele sunt *argintii*, crinii sunt de *argint*, drumul împărătesc e acoperit cu prund de *argint*. În simbolistica creștină, argintul

¹ Tudor Vianu, *Artă prozatorilor români*, Editura Gramar, București, 2000, p. 95.

² *Ibidem*, p. 96.

³ Cf. Jean Chevalier, Alain Gheerbrant, *Dicționar de simboluri*, vol. I, Editura Artemis, București, 1995, pp. 139, 154-157.

⁴ Cf. Ivan Evseev, *Dicționar de simboluri și arhetipuri culturale*, Editura Amarcord, Timișoara, 1994, p. 15.

reprezintă înțelepciunea divină, așa cum aurul evocă dragostea divină pentru oameni,⁵ în basm icoana Maicii Domnului e „îmbrăcată în *argint*.”

În *Făt-Frumos din lacrimă* adormirile și visele sunt dese. Basmul e „plin de somnuri”, afirmă G. Călinescu. Fata Mumei pădurii doarme pe umerii voinicului; Făt-Frumos, prefăcut în izvor, doarme până ce Dumnezeu îl trezește din acel „somn lung”. Genarul îi aruncă fetei sale o batistă în față, creându-i o stare de amnezie, asemănătoare somnului, baba miazănoapte doarme un somn cataleptic „întinsă pe laiță și înțepenită ca moartă.” Aceeași babă îi dă lui Făt-Frumos mâncare preparată cu somnoroasă care-i strecura un „somn de plumb prin toate vinele lui.”⁶ Făt-Frumos mai doarme pentru a o vedea pe fata babei transformată în duh. Alături de mireasa lui, în patul de flori, somnul e binefăcător pentru împărăteasă care-și recapătă vederea.⁷ În culturile arhaice, *somnul* este asociat morții temporare sau unei călătorii în lumea de dincolo. În mitologia greacă, Somnul (*Hypnos*) este frate geamăn cu Moartea (*Thanatos*). Proba somnului, proba veghei este una din încercările eroului din basm. La romantici, somnul și visul, visarea cu ochii deschiși (reveria) reprezintă modalitatea de a depăși contingentul și de a se confunda cu universul, de a se întoarce într-un timp mitic, fără azi și fără ieri. Somnul la Eminescu e o imitație a Nirvanei și un antidot al durerii.⁸

Spațiul oniric în *Făt-Frumos din lacrimă* este ușor de recunoscut. Eroul are parte de două nașteri divine, una din lacrima Fecioarei, a doua din porunca Domnului care remetamorfozează izvorul în ființă umană. Ioana Em. Petrescu va sintetiza imaginile onirice care apar în basmul eminescian: lumina, golul din vis, întinderile nesfârșite ale mării sau pustiuul care sunt străbătute în spaimă. Palatul din insulă, al împăratului vecin, fratele de cruce al lui Făt-Frumos are toate caracteristicile onirismului eminescian: luna, apele, lacul, toate albastre și senine, apoi nisipul auriu, cerul serin, insula cu pădure de „smaragd”, palatul alb, strălucitor, sălile care au un „cromatism ritualizat”, de aur și argint, tăcerea adâncă din care se nasc, în visele propriu-zise, „plutiri de îngeri diafani și cântece joase”, asemănătoare ritualului funebru din slujba ortodoxă.⁹ Florile din grădina Ilenei au luminiscente onirice: „Florile erau în straturi verzi și luminau albastre, roșie-închise și albe.”¹⁰ Urmăriți de Genar, Făt-Frumos și fata au mișcări încete, lente, ineficiente, ca într-un vis: „Apoi li se păru că nu mai pot merge, asemenea celor ce vor să fugă în vis și cu toate aceste nu pot.”¹¹ Imaginația este ființa însăși, ființa producătoare a propriilor imagini și gânduri, afirmă Gaston Bachelard. Această imagine înceată a celor

⁵ Cf. Jean Chevalier, Alain Gheerbrant, *op. cit.*, p. 139.

⁶ *Antologia basmului cult*, vol. I, ed. cit., pp. 63-64.

⁷ Cf. G. Călinescu, *Opera lui Mihai Eminescu*, Vol II, Editura Minerva, București, 1976, pp. 175-176.

⁸ Cf. Ivan Evseev, *op. cit.*, p. 178.

⁹ Cf. Ioana Em. Petrescu, *Eminescu modele cosmogonice și viziune poetică*, Editura Universal Dalsi, București, 2000, pp. 132-133.

¹⁰ *Antologia basmului cult*, vol. I, ed. cit., p. 55.

¹¹ *Ibidem*, p. 60.

două personaje creează „ființa terestră”, pe când mișcarea imaginată care devine dinamică creează „ființa aeriană”. Făt-Frumos și fata aparțin celor două lumi și sunt legați prin pământ și aer.¹²

Luna, deasupra pădurii crescută din peria aruncată de Făt-Frumos, e „palidă” și trece „prin nouri suri ca o față limpede prin mijlocul unor vise turburi și seci.”¹³ Din năframa aruncată în urmă, pentru a scăpa de Baba Miazănoapte, nu se întinde un lac de poveste, ci un „luciu întins, limpede, adânc, în a cărui oglindă bălaie se scâldea în fund luna de argint și stelele de foc.”¹⁴ Imaginea focalizează aici două dimensiuni, dar pe aceeași axă verticală, făcând posibilă „întâlnirea” iconică – speculară – între spațiile de sus și cel de jos. Spațiile onirice prin care trece Făt-Frumos sunt întinderea infinită a pustiurilor din miez de noapte, răscolite de „schelete înalte” care urcă „drumul lunei”, pe un fundal de „muzică lunatică...o muzică de vis.”¹⁵

Visul, în opera eminesciană e o prelungire și o repetare a existenței treze¹⁶, afirmă Ioana Em. Petrescu. Iar visul ca stare de veghe, cu multiple semnificații, atinge la Eminescu culmi din cele mai înalte. Romanticii au acceptat aventura cu riscurile, șansele și eșecurile ei și au reînviat câteva mari mituri, așa cum afirmă Albert Béguin. Printre aceste se numără mitul Unității universale, al Sufletului lumii și al Numărului Suveran, al Noptii, al Inconștientului, mitul Visului în care imaginea devine simbol și limbaj mistic. Visul e o stare intermediară între somn și veghe, un amestec a două moduri de conștiință, în care orice proces inconștient al creșterii fiziologice e presimțit în mod obscur.¹⁷ Mitul visului aduce și numeroase ispite printre care divinizarea inconștientului, renegarea celeilalte jumătăți a vieții. Visul nu mai este doar una din fazele vieții noastre în momentul în care ne regăsim în comunicare cu realitatea profundă. Geniul oniric pune în legătură momente despărțite în timp, ființe și obiecte depărtate în spațiu. Visul și Noaptea devin simboluri prin care spiritul „exprimă spulberarea lumii sensibile.” Noaptea pentru romantici e absolutul la care ajungi prin înlăturarea lumii simțurilor. Romanticii au știut că visul „nu e fecund decât dacă prin el, insul ar putea deveni mai profund și s-ar întoarce de acolo în viața conștientă”, văzută cu alți ochi. „În inima visului sunt singur”, afirmă Albert Béguin. Lucrurile, ființele au o viață cu totul nouă, în fața noii făpturi „care am devenit.” În urma visului, totul se schimbă, ca după o lungă absență, iar „singurătatea visului ne scoate din jalnica noastră ingurătate. Din străfundurile tristeții care ne îndepărtase de viață, se înalță cântul celei mai curate bucurii.”¹⁸

¹² Gaston Bachelard, *Aerul și visele. Eseu despre imaginația mișcării*, Editura Univers, București, 1997, p. 112.

¹³ *Antologia basmului cult*, vol. I, ed. cit., p. 65.

¹⁴ *Ibidem*, p. 66.

¹⁵ *Ibidem*, p. 67.

¹⁶ Cf. Ioana Em. Petrescu, *op. cit.*, p. 128.

¹⁷ Cf. Albert Béguin, *Sufletul romantic și visul. Eseu despre romantismul german și poezia franceză*, Editura Univers, București, 1998, pp. 87-124.

¹⁸ Albert Béguin, *op. cit.*, pp.512-516.

Alături de starea de visare, asociată somnului, în basm apare în repetate rânduri *zborul*. În mituri și în vise zborul exprimă o dorință de sublimare, de căutare a unei armonii interioare, de depășire a conflictelor. Visul avântului în zbor se sfârșește în coșmar al căderii, ca expresie simbolică a realității trăie, a eșecurilor reale. Imaginea zborului este un substitut ireal al acțiunii care ar trebui înfăptuită.¹⁹ Făt-Frumos o răpește de trei ori pe fata Genarului. Prima dată „când se lumină de ziuă”, a doua oară noaptea și a treia oară când „soarele era sus de tot”. „Zburau amândoi prin pustiiul lungului mării, ca două abia văzute închegări ale văzduhului.”²⁰ Genarul zboară și el „ca spaima cea bătrână în urma fugiților”²¹. A doua răpire aduce din nou imaginea zborului, de data aceasta nocturn. „Ei fugeau cum fug razele lunii peste adâncile valuri ale mării, fugeau prin noaptea putie și rece ca două visuri dragi.”²² În al treilea zbor ei merg prin aer foarte iute, încât se pare că pustiurile și marea fug, iar ei stau pe loc.

Visul zborului, susține Gaston Bachelard, este supus unui proces al „elementelor ușoare” și al „elementelor grele”, fiind de două feluri, zbor ușor sau zbor greu. În jurul acestor caracteristici cele două tipuri de zboruri acumulează bucurie sau suferință, avânt sau oboseală, activitate sau pasivitate, speranță sau regret, bine sau rău.²³ La Eminescu, zborul oniric este atât zbor greu cât și ușor. Primul și al doilea zbor este dificil, în măsura în care dușmanul, reprezentat de Genar, îi urmărește și ei trebuie să prindă avânt, să se îndepărteze de el. Este un zbor obositor, al suferinței, deoarece Genarul îi ajunge și o ia pe față de lângă Făt-Frumos. Al treilea zbor este cel ușor, deoarece antagonistul nu îi mai ajunge. Este zborul bucuriei, al speranței, al activității, al binelui. Zborul oniric și-a atins scopul, este cea „călătorie imaginară” care angajează substanța psihică.²⁴

BIBLIOGRAFIE

- Antologia basmului cult*, vol. I, Prefață de Ioan Șerb, Editura pentru Literatură, București, 1968
- Béguin, Albert, *Sufletul romantic și visul - Eseu despre romantismul german și poezia franceză*, Editura Univers, București, 1998
- Călinescu, George, *Opera lui Mihai Eminescu*, Vol II, Editura Minerva, București, 1976
- Călinescu, George, *Opera lui Mihai Eminescu*, Editura Minerva, București, 1985
- Călinescu, Matei, *Cinci fețe ale modernității*, Editura Univers, București, 1995
- Chevalier, Jean, Gheerbrant, Alain, *Dicționar de simboluri (vol I)*, Editura Artemis, București, 1995

¹⁹ Cf. Jean Chevalier, Alain Gheerbrant, *op. cit.*, p. 487.

²⁰ *Antologia basmului cult*, vol. I, ed. cit., p. 59.

²¹ *Ibidem*.

²² *Ibidem*, p. 60.

²³ Gaston Bachelard, *op. cit.*, p. 25.

²⁴ *Ibidem*, p. 29.

Nicolae Balotă- un promotor al *direcției noi* în critica românească

Nicolae Balotă, eseist, critic, istoric și teoretician literar este considerat ultimul *homo universalis* al culturii române, imagine pe care și-o pregătise încă din tinerețe, fiind însetat de cunoașterea absolută. Nevoia de exprimare este, poate, cel mai mare atuu al lui Balotă, mai ales într-o perioadă ostilă (cea a regimului comunist). Nicolae Balotă a iubit Cuvântul și a fost mereu fascinat de puterea acestuia, de a crea lumi și imagini inedite, „ustensilă” pe care a folosit-o până în finalul vieții. În pofida talentului scriitoricesc și critic indiscutabil, opera lui Nicolae Balotă pare să fie insuficient explorată. Este paradoxal că unei voci atât de puternice în lumea literelor, să-i fie dedicate atât de puține studii. Glasul scriitoricesc a lui Nicolae Balotă s-a făcut puternic auzit, în speță în perioada postbelică, fiind unul dintre criticii importanți ai generației șaizeciste. Scriitura sa a fost mereu capabilă să problematizeze, să stârnească polemici care așteptau a fi dezbătute. A fost figura unui om complex, care a citit și studiat mult, și care a lăsat un bagaj cultural impresionant criticii literare. Fiind un om al Cuvântului, a lăsat moștenire câteva volume impresionante ce studiază manifestarea literară din spațiul românesc și occidental, dar și peste șase sute de articole în revistele de cultură ale vremii.

Critica și estetica lui Nicolae Balotă stau sub semnul unei gravități esențiale, ceea ce dramatizează sensurile unor opere literare și își asumă o abordare didactică. Hermeneutul este cel care reușește cu multă migală să sublinieze fundamentele filosofice și estetice ale criticii: „există o dublă fundamentare antropologică și axiologic-estetică a intenționalității critice. Pe de o parte, conștiința critică este solicitată în afară, ascultă un apel și răspunde. Pe de altă parte, literaritatea operei, în funcție de valorile pe care le reprezintă și în primul rând de cele estetice, incită conștiința”.

Nicolae Balotă se autodefinește ca un om în slujba Cuvântului, fiind pasionat de timpuriu de experiența pângărită a literaturii pe de o parte, iar pe de altă parte de experiența mistică și religioasă a ei. El cunoaște logosul în toate formele lui, de la proza memorialistică din *Caietul Albastru*, la logosul mistic din volumele religioase, până la logosul rațional și filosofic din volumele critice, toate având la baza imaginea Literelor și ale Cuvântului. După eliberările din închisoare, Nicolae Balotă apare ca un erudit gata format, întrucât cultura sa depășea atât granițele culturii române, cât și epoca.

Exegetul este promotorul unei noi direcții a criticii românești, care a fost conturată începând cu formația și apartenența la *Cercul Literar de la Sibiu*, prin aderarea la scrisoarea adresată către Eugen Lovinescu din mai 1943, iar mai apoi, douăzeci de ani mai târziu, între 1966-1967, când el însuși lansează o pledoarie pentru „direcția nouă”, care „generează o polemică benefică în epocă, plasându-l ca cel mai important promotor al unei poetici a criticii literare din perioada șaizecistă. Pledoaria sa vizează de fapt, o *critică totală*, ce pornește de la o experiență antropologică totală, a omului întreg și nu doar a omului unidimensional, specialist al scriiturii”. Prin *critica nouă*, hermeneutul susține că modelul călinescian de critică nu mai poate fi urmat, pledând pentru o critică filosofică și estetică, fără a fi una excesiv normativă. Cu alte cuvinte, eseistul consideră că noua critică trebuie să pornească de la o analiză exhaustivă, adesea minuțioasă, pentru ca mai apoi prin comparații și analogii să poată să ajungă la semnificațiile generale ale operei. De asemenea, critica literară trebuie să raporteze, în opinia intelectualului, la valorile culturale ale unui popor. Metoda criticii lui Nicolae Balotă este una blândă, lipsită de opinii irecuzabile, nu este una agresivă. Rareori observațiile lui Nicolae Balotă devin acide și ironice, căci viziunea criticii sale este una a valorizării operei, în sensul în care eruditul încearcă să scoată în evidență ceea ce opera are bun de oferit. Mai mult decât atât, omul Nicolae Balotă se poate caracteriza ca fiind un pozitivist prin excelență, acest lucru fiind evident și în critica sa, prin care încearcă să pună în valoare ceea ce fiecare scriitor a reușit să realizeze.

Articolele, studiile și cărțile sale certifică imaginea unui critic avizat, care scrie consistent,

profund și amplu, mizând pe calitate formală și ideatică, dovadă fiind unitatea structurală și ținuta sintetică a cărților sale. Criticul Nicolae Balotă îmbină perfect o serie de metode și de strategii pe care le asimilează de-a lungul lecturilor sale, astfel încât *hermeneutica* sa, arta interpretării nu vizează doar tălmăcirea, traducerea operei sensibile în termenii inteligibili ai criticii, ea nu caută repetarea sau reverberațiile gestului creator, ci este acel tip de critică care dezvăluie opera, o interpretează și îi descoperă tainele, folosind resurse și chei de lectură adecvate. Pe lângă această critică care caută mereu să descopere instrumentele analitice potrivite, se adaugă demersului său critic metoda comparatistă, dar și critica antropologică, care presupune un „mod de anchetă asupra omului” ce depășește esteticul printr-o perspectivă filosofică și spirituală.

Discursul lui Nicolae Balotă se distinge printr-o capacitate integratoare deosebită, temele volumelor și studiilor sale având drept scop valorificarea culturală a existenței, căci criticul încearcă să ordoneze, să analizeze, să ierarhizeze scriituri și forme de discurs, inducând lumina raționalității în spațiul textului literar. Cărțile și textele lui Nicolae Balotă reprezintă un triumf al spiritului, iar o lectură atentă și exhaustivă a lor se poate manifesta asemenea unei dinamici educaționale, căci citirea și recitirea marilor nume ale culturii umanității face din critic un promotor al culturii autentice, care a încercat să mențină vie lumina cunoașterii, într-o țară scufundată în întunericul ideologiei comuniste, forma sa de revoltă fiind lectura. Putem aprecia că Nicolae Balotă a fost înzestrat cu harul cărturarului vizionar, opera sa stând sub pecetea unui spațiu privilegiat al umanistului care deschide perspective multiple și nebănuite cititorilor. Traiectoria inițierii tânărului Balotă are alura unui *bildungsroman*, cu parcurgerea anumitor probe (formația culturală și filosofică, cele două încarcerări, refuzurile și alungările) pentru a se ajunge la condiția unui erudit ce abordează domenii diverse, unele îndepărtate de critică, precum filonul religios. Cu alte cuvinte, criticul și profesorul Nicolae Balotă a înțeles critica literară ca pe un act necesar în configurarea și consolidarea unei literaturi, opera sa ilustrând cu prisosință un moment fast în evoluția criticii literare românești.

Bibliografie:

Andrei, Carmen, *Viziunea critică a lui Nicolae Balotă*, Editura Academiei Române, București, 2014.

Boldea, Iulian, *Portretul unui cărturar*, în *Vatra*, 27 septembrie 2014.

Prof. Călugăr-Botezan Teodora-Mihaela

Iulian Boldea, *Portretul unui cărturar*, în *Vatra*, 27 septembrie 2014.

Carmen Elena Andrei, *Nicolae Balotă și literele române*, Editura Academiei Române, București, 2014.

Balul Bobocilor este mai mult decât un eveniment – este primul pas în viața de licean, un prilej de a crea amintiri, de a descoperi talente și de a lega prietenii de durată. În cadrul ediției din acest an, desfășurate la Colegiul Național Pedagogic „Mihai Eminescu”, Lorena Chirteș și Ianis Gâzduc au cucerit publicul și juriul, obținând titlurile de „Miss și Mister Pedagogic 2024”. Lorena a impresionat public prin demonstrația sa de Taekwondo, iar Ianis a adus o notă de eleganță și emoție cu interpretările sale la pian. În cele ce urmează, vom pătrunde în culisele acestei serii de neuitat, descoperind motivațiile, pregătirile și trăirile celor doi protagoniști care au transformat o competiție într-un moment de inspirație și autenticitate.

Reporter: De ce ai ales să participi la Balul Bobocilor?
Lorena Chirteș: Am ales să particip la Balul Bobocilor, deoarece am privit-o ca pe o experiență unică în viață, în care se leagă prietenii.

Ianis Gâzduc: Am ales să particip la Balul Bobocilor pentru că am vrut să ies din zona mea de confort și să mă implic într-o activitate complet diferită. A fost o ocazie perfectă de a cunoaște oameni noi și de a experimenta latura mea artistică.

Rep.: Cum te-ai pregătit pentru balul bobocilor? Ai lucrat mai mult la atitudine, la talent sau la partea artistică?

L.C.: Cel mai tare m-am concentrat la sincronul din timpul valsului și la momentul meu individual, deoarece acestea mi se păreau cele mai importante și cele care ar fi ieșit cel mai tare în evidență.

I.G.: M-am concentrat mai mult pe talentul artistic, descoperind că îmi place să cânt la pian chiar la începutul pregătirilor. Am investit multe repetiții ca să perfecționez piesa pe care am ales-o, dar am încercat, de asemenea, să lucrez și la atitudine, ca să pot urca pe scenă cu mai multă încredere.

Emoția și importanța câștigului

Cât de mult înseamnă acest titlu pentru tine și cum ai reacționat, simțit atunci când ai aflat ca ești Miss/ Mister boboc?

L.C.: Am rămas surprinsă atunci când am aflat că am câștigat titlul de regină a balului, deoarece consider că toate participantele au avut momente foarte bine executate și o prezență scenică excelentă. Văd acest premiu ca o apreciere pentru sportul pe care îl practic de 8 ani, și care, în timp, a devenit o parte din personalitatea mea.

I.G.: Titlul înseamnă mult pentru mine, fiind o recunoaștere a muncii și a efortului depus. Când am aflat, am fost surprins, pentru că nu mă așteptam chiar la premiul cel mare. A fost un moment cu adevărat special.

Un cuvânt definitiv: Ce face Balul Bobocilor o experiență memorabilă

Rep.: Cum ai descrie această experiență într-un singur cuvânt și de ce?

L.C.: „Unică”, deoarece este o experiență pe care o poți trăi doar o dată în viață și pe care nu o vei uita niciodată.

I.G.: Aș descrie întreaga experiență ca fiind „transformatoare” deoarece m-a ajutat să îmi descopăr pasiunea pentru cântatul la pian și să am mai multă încredere în mine.

Rep.: Simți că această experiență te-a schimbat în vreun fel? Dacă da, cum?

L.C.: Această experiență m-a făcut doar să am mai multă încredere în mine și în lucrurile pe care le fac. Nu sunt de părere că acest titlu îți poate schimba viața.

I.G.: Da, m-a schimbat în multe feluri. Acum am mai multă încredere în propriile abilități și sunt mult mai deschis la experiențe noi.

Rep.: Ce sfat le-ai oferi bobocilor de anul viitor care își propun să participe la Balul Bobocilor?

L.C.: Îi sfătuiesc pe viitorii boboci să se înscrie la bal, deoarece este una dintre cele mai frumoase experiențe pe care le poți trăi la început de liceu, în care se leagă prietenii strânse cu persoane minunate, cu care vei ține legătura chiar și la terminarea acestuia.

I.G.: Le-aș spune să se bucure de fiecare moment și să nu se teamă să își arate adevărata personalitate.

DE VORBĂ CU MISS BOBOC II

Nedelea Daiana: o adolescentă care și-a făcut simțită prezența, prin rezultatul remarcabil, la Balul Bobocilor 2024. Cu ajutorul reprezentației sale de dans și al încrederii în sine de care a dat dovadă pe scena Casei de Cultură „Mihai Eminescu”, a obținut Miss Boboc locul II. Este o persoană harnică, silitoare și implicată ca lider al clasei a IX-a B.

Mi-am propus să o intervievez pe Daiana, dorind să aflu cum s-a văzut balul prin ochii unei adolescente implicate direct în eveniment.

- Cum ți s-a părut balul din punct de vedere al organizării? Crezi că a fost unul reușit?

-Da, a fost un bal reușit. Mi-a întrecut așteptările, iar organizatorii au reușit să pună totul la punct astfel încât atât noi, bobocii, cât și spectatorii, să ne bucurăm de o experiență memorabilă.
- Cum ți s-a părut experiența de participant la Balul Bobocilor?

-În cadrul balului, experiența de participant a fost una de neuitat. Am legat frumoase prietenii, am creat conexiuni cu persoane deosebite și mi-am creat amintiri pe care, cu siguranță, le voi purta în suflet de-a lungul vieții.
- Dacă ai reușit să vezi momentele colegilor tăi, care dintre ele ți-a plăcut cel mai mult?

-Sinceră să fiu, nu am reușit să văd fiecare moment. Mi-am petrecut majoritatea timpului în culise, pregătindu-mă și punând totul la punct. Însă, din ce am văzut la repetiții, pot spune că fiecare coleg

a încercat să pună în valoare, cât mai bine, talentul pe care îl are. Am fost plăcut surprinsă de fiecare moment.

- Momentul tău s-a potrivit perfect cu tema balului, și anume dansul pe „Rotten to the Core”. De cât timp practici dansuri?

-Da, am ținut cont de tema balului și mi-am dorit ca momentul meu să se potrivească cu aceasta. Tocmai de aceea am ales două melodii Disney.

Practic dansurile încă de mică, de la vârsta de 4 ani. Această formă de artă, până la urmă, este deosebit de importantă pentru mine, pentru felul în care pot să-mi exprim sentimentele, trăirile, emoțiile, astfel că am ales să îmi petrec timpul liber în sala de dans, dezvoltându-mă artistic în acest domeniu.

- Și ultima întrebare: Imaginează-ți că ești un elev din clasele mai mari; ce sfat le-ai da celor ce vor să participe la bal?

-Peste câțiva ani, când voi fi la rândul meu organizator, și nu numai, voi îndruma bobocii să se înscrie în această competiție pentru a experimenta o latură inedită a vieții de licean. Le voi povesti din propria experiență și îi voi sprijini în tot procesul.

Interviu realizat de Pîncă Cristina, clasa a IX-a B
prof. coordonator MATEI - POP RALUCA

➤ *EXCURSIE-POLONIA*

- În primăvara anului 2024 am vizitat Polonia, o țară cu o istorie aparte. De când am pornit știam că va fi o excursie reușită la fel ca celelalte excursii în care am participat.

Această excursie chiar dacă a fost de doar patru zile a reușit să îmi trezească interesul, aveam multe semne de întrebare, la care apoi am primit răspunsuri care au dat naștere la alte semene de întrebare, o continuă dilemă a evenimentelor de pe aceste meleaguri.

- În prima zi a excursiei am vizitat Kosice-fosta capitală culturală europeană. În acest oraș se află impresionanta Catedrală Sf. Elisabeta care este cea mai mare biserică din Slovacia și una dintre cele mai estice catredale gotice din Europa.

- În a doua zi am vizitat numeroase obiective din fascinanta Cracovia.

Cracovia este un oraș foarte vesel și plin de viață, dar cu toate acestea are o istorie zbuciumată și impresionantă. Pornind de la Plac Bohaterow Getta și ajungând la Barbacana Cracoviei am vizitat Fabrica lui Oskar Schindler, Muzeul Galicia Jewish, Old Synagogue, Wawel Castel, Kanonicza- casa în care a locuit Papa Ioan Paul al II-lea, Rynek Glowny-Piața Mare a Cracoviei (piață în care se găsește chihlimbar), Jagiellonian University, Bazilica Sfânta Maria, Colegiata Sf. Florian (unde regele era încoronat și dus la Castelul Wawel), Poarta Sf. Florian (pe sub care trecea regele după încoronare, în drumul spre castel).

Această zi, deși a fost una obositoare a reușit să îmi aducă pe față multe zâmbete și a reușit să îmi aducă numeroase răspunsuri la numeroasele, mele, întrebări.

- Ziua a treia a fost o zi a contrastelor, lacrimi de fericire dar și de tristețe ne-au marcat ziua.

Am auzit multe despre ceea ce urma să vizităm, dar până nu am văzut cu ochii mei și nu am simțit fiorii ce m-au cuprins când am pășit în acele locuri nu am putut să cred că-mi poate genera un sentiment atât de puternic, un sentiment atât de profund, de devastator. Chiar și cei care au mai fost în aceste locuri au resimțit același sentimente ca cei care au fost pentru prima dată.

Ajunși la Auschwitz și Birkeneau eram nerăbdătoare să descopăr acele locuri unde cândva peste un milion de oameni au murit. Am primit căștile și turul a început. Prima dată am trecut printr-un tunel, iar la boxe se auzeau numele și numerele victimelor acestor lagăre.

Mergând și eu prin aceste locuri m-au trecut mulți fiori și multe gânduri, unul dintre ele

fiind norocul pe care îl am că sunt în viață și nu a trebuit să trec prin așa ceva. Văzând hainele unui bebeluș care a murit acolo nevinovat lacrimile au început să îmi curgă pe obraz, apoi văzându-le părul am rămas fără cuvinte așteptând să mi se spună că acolo sunt peruci, dar nu a fost așa. Bagajele cu numele posesorilor, farfuriile îi așteaptă să se întoarcă, dar în zadar.

La final am ajuns în camera de gazare, unde mi se părea ireal că în urmă cu mulți ani s-a putut întâmpla o astfel de tragedie. Ultimul vagon rămas acolo, așteaptă încă să îi readucă acasă pe cei care atunci când s-au urcat prima dată în

el nu au știut că acela va fi ultimul lor drum.

Tot în aceea zi am vizitat și Casa natală a Papei Ioan Paul al II-lea și Bazilica unde acesta a slujit din Wadowice.

Seara am ajuns în stațiunea montană Zakopane, unde am avut minunata surpriză de a găsi zăpadă spre bucuria tuturor.

- În a patra zi am vizitat această stațiune, unde zăpada a reușit să transforme minunatul peisaj într-unul parcă desprins din basme. La finalul acestei excursii am învățat să mă bucur mult mai mult de viața mea și de ce îmi oferă ea zilnic.
- Cu răspunsurile primite la toate întrebările mele și cu bucuria primită de la zăpada din ultima zi am mai încheiat o excursie de vis a Colegiului Național Pedagogic “Mihai Eminescu”.

Rațiu Denisa - Maria
Clasa a X-a A

prof. coordonator VULC CRISTINA

File din Grecia: Excursia care ne-a cucerit inimile!

Scopul principal al unei excursii este întotdeauna vizitarea obiectivelor turistice. Pentru noi însă, excursia din Grecia a însemnat mult mai mult, fiind și prima din viața noastră ca liceeni: de la obiectivele vizitate, la noile cunoștințe despre cultura și obiceiurile grecilor, și chiar și la legarea unor prietenii cu persoane noi.

Excursia noastră a început în dimineața zilei de 17 octombrie, când la ora 5 dimineața trebuia să plecăm din Târgu Mureș. Ca orice persoană, ne-am strâmbat când am auzit la ce ora trebuie să ne trezim, dar am făcut un sacrificiu, cu gândul că pe drum vom dormi. Însă nu a fost așa! Peisajele de toamnă care se întindeau dincolo de geamurile autocarului, ne-au ținut treji și cu telefoanele tot timpul la îndemână pentru câteva poze minunate.

Drumul până în Grecia a fost lung și obositor, cu o oprire de o noapte la Sofia, unde am vizitat catedrala Alexandr Nevski, care datează din anul 1912.

În a doua zi, drumul ne-a condus spre Salonic, unde am vizitat Turnul Alb, simbolul orașului, și ne-am plimbat pe faleză. Apoi, seara, am putut simți briza mării grecești și chiar gusta mâncarea tradițională grecească, preparată în bucătăriile restaurantelor din drumul nostru. După ce am admirat splendidul răsărit din Paralia Katerini, am pornit către Meteora. Meteora, al doilea cel mai important complex de mănăstiri ortodoxe din Grecia, ne-a surprins prin forma stâncilor, unice în toată lumea. Mănăstirile de la Meteora sunt incluse în patrimoniul UNESCO ca fiind niște bunuri inestimabile întregii omeniri. Ele au o istorie complexă, fiecare dintre ele venind cu o nouă serie de

reguli ce trebuie respectate. În ciuda frumuseții lor, un lift ne-ar fi fost de mare ajutor!

În drumul nostru către Kalambaka, destinația finală a acestei zile, am admirat munții Pindului, plantațiile de bumbac și peisajele unice.

A patra zi, ajungând în Patras, am vizitat Catedrala Sfântului Andrei, urmând ca mai apoi să vedem Canalul Corint, cel care face legătura Golfului Corint cu Marea Egee. Catedrala Sfântul Andrei are o arhitectură impresionantă, de influență bizantină. Domul central al bisericii are o înălțime de 46 de metri, iar pe bolta acestuia se înalță o cruce de cinci metri, placată în întregime cu aur. Interiorul bisericii este îmbrăcat cu minunate picturi bizantine și icoane. Putând găzdui mai bine de 5.500 de credincioși, Biserica Sfântul Andrei din Patras este una dintre cele mai mari biserici din Balcani. Pelerinii ajunși la aici se pot închina Cinstului Cap al Sfântului Andrei, precum și unei bucăți din crucea în formă de X, pe care acesta a fost răstignit. Seara, am ieșit să explorăm zona, pe faleza din Loutraki.

În următoarea dimineață, ne-am continuat excursia către portul Pireu, pentru a ajunge pe Insula Aegina. Odată îmbarcați pe feribot, ne-am găsit locurile, ne-am făcut poze și am admirat splendoarea mării ce ne înconjură. Următoarea oprire era Mănăstirea Sf. Nectarie, care ne-a impresionat din plin datorită naturii înconjurătoare. Catedrala era înconjurată de flori roz, făcând-o să strălucească. Insula Aegina se mai numește și Insula Fisticului, tocmai de aceea, după ce am servit prânzul pe malul Mării Egee, ne-am răsfățat cu câte o înghețată cu fistic. Terasile și tavernele cu mâncare tradițională, situate pe malul mării, ne-au atras datorită aromelor îmbietoare ale preparatelor: gyros, souvlaki, musaka și fructe de mare, care ne-au cucerit inimile imediat. După întoarcerea de pe insulă, am ajuns în Atena-capitala Greciei. Hotelul din Atena, care urma să ne găzduiască pentru două nopți avea o poziție centrală. În fața acestuia se afla o patiserie cu de toate. Tot ce ți-ai dori! Bineînțeles că ne-am îndulcit și noi cu câte un desert delicios, tocmai din Atena.

Atena este un oraș plin de istorie și cultură. Găzduiește importante monumente istorice, precum Acropolele, simboluri ale civilizației antice. Este cunoscută pentru piețele vibrante, tavernele tradiționale și spiritul său modern, care se îmbină perfect cu trecutul său glorios.

A șasea zi a fost dedicată vizitării capitalei. Obiectivele noastre turistice principale au fost Acropolele. Înainte de a ajunge la aceste temple am avut programat un tur al Atenei, cu autocarul și cu un ghid chiar din acest oraș, în care am putut vedea principalele ambasade ale țărilor lumii, printre care și a României și multe alte clădiri importante. Apoi, în timpul în care am făcut o pauză în Piața Syntagma am văzut schimbul de gardă din fața Palatului Parlamentului. Acropolele, temple în stil doric, datează dinaintea vremii lui Hristos și au fost construite pentru zeii greci. De exemplu, Partenonul, cel mai mare templu, este dedicat zeiței Athena.

În final, vrem să vă spunem că această excursie și-a meritat toți banii cheltuiți și oboseala acumulată, deoarece obiectivele turistice ne-au impresionat și ne-am împrietenit cu toții mai bine, deci chiar putem spune că inimile noastre au fost cucerite. Vă încurajăm și pe voi să vă înscrieți în următoarele excursii! Noi deja o așteptăm pe următoarea!

Bâta Iulia, Pop Denisa, Stoica Lavinia
Clasa a IX-a A

prof. coordonator SĂRĂCUȚ CRISTINA

„Insula Aegina - Poarta spre visuri și liniștea Egeei”

Insula Aegina, situată în Golful Saronic, aproape de Atena, este cunoscută pentru istoria sa bogată, frumusețea naturală și cultura vibrantă. Este faimoasă pentru fisticul de Aegina, satele pitorești și peisajele încântătoare pline de vegetație luxuriantă. Frumusețea naturală a insulei este accentuată de climatul mediteranean, care susține o varietate de flori vibrante, de la macii sălbatici la bougainvillea ce îmbracă clădirile.

Biserica Sfântul Nectarie din Aegina este unul dintre cele mai importante locuri de pelerinaj din Grecia și un simbol al spiritualității și credinței ortodoxe. Construită în prima jumătate a secolului al XX-lea, biserica a fost ridicată în cinstea Sfântului Nectarie, un sfânt modern al Ortodoxiei, cunoscut pentru minunile și viața sa exemplară de smerenie și dăruire. Arhitectura bisericii este impresionantă, îmbinând stiluri tradiționale bizantine cu detalii

specifice insulelor grecești. Clădirea se remarcă prin domurile sale impunătoare și prin fațada decorată cu pietre și mozaicuri delicate. Interiorul bisericii oferă o atmosferă de liniște profundă și sacralitate, cu fresce vibrante care ilustrează scene din viața lui Hristos și a sfinților, inclusiv momente din viața Sfântului Nectarie.

ce

care atrag numeroși pelerini în căutarea vindecării și a speranței. Biserica Sfântul Nectarie nu este doar un obiectiv turistic, ci și un

loc de reflecție și inspirație, un spațiu în care vizitatorii sunt invitați să se deconecteze de tumultul cotidian și să se reconecteze cu credința și spiritualitatea lor.

Plajele din Aegina sunt primitoare, cu ape albastre și nisipuri aurii care oferă un cadru perfect pentru relaxare. Printre cele mai populare se numără plaja Agia Marina și plaja Marathonas, unde te poți bucura de înot și de soare, având în față priveliștea mării liniștite. Experiența cu feribotul spre Aegina face parte din farmecul călătoriei, oferind priveliști uimitoare ale Mării Egee, cu briza blândă și apele sclipitoare care adaugă la farmecul momentului. Pentru mine, fiind prima dată pe o insulă, totul a avut un aer aproape ireal, cu un amestec de emoție și curiozitate. Fiecare clipă petrecută pe feribot, cu vântul care îmi mângâia fața și priveliștea ce se desfășura înaintea ochilor, mi-a trezit un sentiment unic de libertate și anticipare.

Ajuns pe insulă, fiecare detaliu mi-a captat atenția – culorile vibrante ale florilor, sunetul mării, aroma aerului sărat. În Biserica Sfântului Nectarie, liniștea și solemnitatea locului mi-au oferit un moment de reflecție profundă, în timp ce plimbările pe plajă și atingerea nisipului cald mi-au oferit o senzație de conectare cu natura. Întreaga experiență m-a făcut să simt că pășesc într-o altă lume, una în care timpul curge altfel și în care fiecare moment merită trăit cu intensitate.

Florile roz din Aegina adaugă un farmec aparte peisajului mediteranean al insulei, creând un contrast frumos cu albastrul intens al mării și cerului. Printre cele mai remarcabile se numără bougainvillea, care împodobește clădirile tradiționale albe cu ciorchini de flori spectaculoase. Aceste plante, cu petalele lor delicate și nuanțele vii de roz, par să danseze sub soarele cald al Greciei, oferind fiecărei străduțe un aspect pitoresc și plin de viață.

Alte flori roz care pot fi întâlnite pe insulă includ oleandrii, care cresc adesea de-a lungul drumurilor și în grădinile localnicilor. Aceste flori sunt apreciate pentru rezistența lor la climatul uscat și cald al insulei, oferind o notă de prospețime și frumusețe naturală.

Când te plimbi pe străzile din Aegina, parfumul florilor și culorile vibrante creează o experiență senzorială unică. Florile roz, în special, aduc un sentiment de bucurie și serenitate,

completând atmosfera caldă și primitoare a insulei. Ele contribuie la farmecul insulei, făcând din fiecare plimbare o experiență de neuitat, în care natura și arhitectura se împletesc armonios.

Băldean Giorgiana Rebeca, clasa a XI-a B

prof. coordonator VULC CRISTINA

O experiență magică la Opera Română din Cluj-Napoca: „Spărgătorul de nuci”

Apropierea sărbătorilor de iarnă aduce mereu un aer de poveste, iar anul acesta, elevii Colegiului nostru au avut ocazia să se bucure de o experiență culturală de neuitat. Vizita la Opera Română din Cluj-Napoca pentru spectacolul „Spărgătorul de nuci” a fost un prilej de încântare și magie, o adevărată incursiune într-un univers plin de frumusețe artistică.

De îndată ce am pășit în clădirea operei, am fost întâmpinați de arhitectura impunătoare și atmosfera festivă. În foaiet, bradul împodobit strălucea, iar decorul crăciunistic oferea un cadru de poveste. Emoția a crescut o dată cu primele acorduri ale orchestrei, iar cortina care s-a ridicat a dezvăluit decorurile spectaculoase ale lumii magice create de Piotr Ilici Ceaikovski. Curiozitatea se citea pe fețele

tuturor, pentru că dincolo de acea cortină rămâne o taină, un mister, care odată dezvăluite surprind ore întregi de muncă și pură pasiune din partea dansatorilor.

Baletul clasic „Spărgătorul de nuci” a prins viață prin mișcările grațioase ale dansatorilor și prin armonia muzicii care a povestit călătoria Mariei într-un tărâm al dulciurilor și al viselor. De la dansul zglobiu al fulgilor de zăpadă până la grația Reginei Dulciurilor, fiecare moment a fost o adevărată sărbătoare a artei.

Elevii noștri au fost fascinați de modul în care povestea s-a desfășurat pe scenă, iar pentru mulți, aceasta a fost prima întâlnire cu lumea baletului. Am fost martorii unei seri în care arta a reușit să ne apropie, să ne inspire și să ne aducă mai aproape de spiritul Crăciunului.

Această vizită la Opera Română din Cluj-Napoca a fost o adevărată sărbătoare pentru suflet, o poveste care ne-a amintit că frumusețea artei poate aduce lumină și căldură în viețile noastre. Este o experiență pe care o vom păstra în suflet și care ne va însoți de-a lungul sărbătorilor de iarnă, inspirându-ne să visăm și să trăim mai intens. De altfel, bucuria a rămas vie și ne-a însoțit pe drumul spre casă, unde am împărtășit-o cu cei dragi.

Balogh Alisia Iuliana

clasa a XI-a B

prof. coordonator SĂRĂCUȚ CRISTINA

18 octombrie- Ziua Europeană de Luptă Împotriva Traficului de Persoane

Consilier școlar, LAURA FILIP

Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane (A.N.I.T.P.) a organizat luni 14.10.2024, începând cu ora 13.00 un eveniment dedicat marcerii datei de 18 octombrie, Ziua Europeană de Luptă împotriva Traficului de Persoane. Au fost invitați elevi ai C. N. Pedagogic „M.Eminescu”. Aceștia au pregătit desene și au dialogat cu ceilalți invitați pe tema pusă în discuție.

„Nu mă pot gândi la o luptă mai demnă de luptă; Oamenii de pretutindeni, indiferent de unde provin merită să aibă șansa de a trăi așa cum au fost meniți să o facă - în demnitate și libertate. Fiecare dintre noi merită!”

Monica, supraviețuitoare a traficului de persoane.

Evenimentele dedicate marcerii Zilei Europene Împotriva Traficului de Persoane au ca scop creșterea

gradului de conștientizare cu privire la problema gravă a traficului de persoane și consolidarea angajamentului nostru de a combate acest fenomen. Această zi este dedicată analizării acțiunilor noastre din trecut și o oportunitate de angajament comun și continuu necesar pentru a proteja victimele, a sprijini supraviețuitoarii și a aduce făptașii în fața justiției.

Traficul de persoane este o încălcare gravă a drepturilor omului, care afectează milioane de oameni din întreaga lume. Victimele traficului pot fi exploatate în diverse scopuri, inclusiv munca forțată, exploatarea sexuală, cerșetorie și traficul de organe, iar eforturile depuse pentru conștientizarea și educarea populației sunt esențiale în prevenirea traficului de persoane și în sprijinirea victimelor.

**SUNTEM ATENȚI LA
CEIALȚI ȘI LUPTĂM!**

Imaginea de sine-stima de sine și încrederea în sine Consilier școlar, LAURA FILIP

În luna noiembrie a anului 2024 numeroși diriginți ai claselor colegiului nostru au desfășurat în cadrul orelor de dirigenție o activitate interesantă pe tema imaginii de sine-stimei de sine și încrederii în sine. Toți avem ceea ce se cheamă „vocea interioară”. Dacă această voce interioară are tendința spre un discurs pesimist, negativ și autocritic cu ambiții neîmplinite și îndreptate spre perfecțiune este clar că imaginea de sine a persoanei respective este negativă.

Astfel a început discursul și apoi s-a făcut analiza noțiunilor și a stărilor de fapt a grupurilor de elevi aflate în clase. Au fost aduși în atenția elevilor factorii care influențează stima de sine a fiecăruia și importanța efortului personal de a avea un ochi deschis permanent asupra lor și asupra emoțiilor de zi cu zi.

Factorii care pot să scadă sau să crească stima de sine a adolescenților sunt următorii:

- aspectul fizic,
- banii pe care îi au pentru cheltuielile zilnice ,
- efortul personal de care este capabil fiecare adolescent, zi de zi și săptămână de săptămână,
- numărul de prieteni și calitatea relațiilor pe care le au cu aceștia,
- cunoștințe, ideile și valorile despre care adolescentul știe că le deține și le poate utiliza la nevoie.

Vremurile sunt dificile și adolescenții sunt obligați să facă față următoarelor probleme: stresul, depresia, presiunea colegilor și competiția, bullying-ul, dependenta de internet, consumul de alcool, drogurile și fumatul, începerea vieții sexuale prea devreme, sarcina nedorită la adolescențe, tulburările alimentare, comportamente deviate.

Cu încurajări și zâmbete s-au încheiat orele de consiliere.

Convingerea unanimă a fost următoarea: Adolescența este frumoasă când se desfășoară în siguranță!

Specificul curriculum-ului pentru educație timpurie

Curriculum-ul pentru educație timpurie este special conceput pentru a răspunde nevoilor de dezvoltare ale copiilor cu vârste cuprinse între 0 și 6 ani. Această perioadă este esențială pentru dezvoltarea fizică, cognitivă, emoțională și socială a copilului, de aceea curriculum-ul este structurat în jurul acestor dimensiuni fundamentale, punând accent pe învățarea prin joc, experiențe active și interacțiuni sociale.

Caracteristicile specifice ale curriculum-ului pentru educație timpurie:

1. Centrarea pe copil

- Curriculum-ul pentru educație timpurie este centrat pe copil, respectând ritmul său individual de dezvoltare. Fiecare copil este unic, iar curriculum-ul trebuie să fie flexibil și adaptat nevoilor, intereselor și abilităților fiecăruia.

- Se pune accent pe învățarea activă, bazată pe explorare, joc și experimentare, care să susțină curiozitatea naturală a copiilor.

2. Învățarea prin joc

- Jocul este principala activitate de învățare în educația timpurie. Prin joc, copiii învață să exploreze lumea din jurul lor, să-și dezvolte creativitatea și să interacționeze cu ceilalți.

- Curriculum-ul promovează diferite tipuri de jocuri: jocuri simbolice, de rol, constructive, de mișcare sau de explorare senzorială.

3. Dezvoltarea globală a copilului

- Curriculum-ul urmărește să sprijine dezvoltarea copilului pe toate planurile: dezvoltarea fizică, dezvoltarea cognitivă, dezvoltarea emoțională și socială, dezvoltarea limbajului și a comunicării.

- Curriculum-ul este organizat în jurul experiențelor concrete, din viața de zi cu zi, care să fie relevante și interesante pentru copii. Astfel, învățarea devine mai naturală și captivantă.

- Activitățile sunt structurate în așa fel încât să ofere multiple ocazii pentru copii de a experimenta, a observa și a reflecta asupra experiențelor trăite.

Curriculum-ul pentru educație timpurie este special conceput pentru a oferi un mediu de învățare sigur, stimulant și adaptat nevoilor unice ale copiilor. Accentul este pus pe dezvoltarea globală a copilului, promovând joaca, învățarea activă și colaborarea între educatori, copii și familii. Scopul este de a pregăti copiii pentru următoarele etape educaționale, sprijinind în același timp o dezvoltare armonioasă și completă, într-un mod natural și plin de înțelegere față de ritmul fiecărui copil.

Bibliografie:

Cucoș, C., „Pedagogie”, ediția a II-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2002;

MEN, „Curriculum pentru educația timpurie”, 2019, Anexa la ordinul Ministrului Educației Naționale nr. 4.694/02.08.2019.

Prof. Macarie Cristina, Colegiul Național Pedagogic „Mihai Eminescu” Târgu Mureș

Cu emoție și pasiune: Primul pas în arta de a forma suflete

„De ce educatoare și nu medic sau avocat?, am fost întrebată de o grămadă de ori. „Poți mai mult! Știi, salariul nu e mare...”, „Știi cât de greu e să intri în sistem?”...

De fiecare dată am răspuns încrezătoare și cu zâmbetul pe buze! De mică, încă de când eram la scutec, mă jucam cu păpușile mele, eu fiind învățătoarea, iar păpușile elevii silitori.

Am ales să studiez la „fabrica de dascăli” care se află la aproximativ 50 km de casa mea, la Colegiul Național Pedagogic „Mihai Eminescu” din Târgu Mureș. Timp de 2 ani am învățat tainele predatului și toate secretele pe care un dascăl trebuie să le știe. Anul acesta, în clasa a XI-a, am experimentat cu adevărat pentru ce m-am pregătit cu păpușile mele când eram mică, prima predare. Dimineața aceea mi-a rămas întipărită în suflet. Cu mâinile tremurând și inima bătând mai tare decât de obicei, am pășit în sala de grupă, unde mirosul jucăriilor, al plastilinei și al copilăriei m-a învăluit. Copiii mă priveau curioși, iar eu încercam să ascund emoțiile care îmi inundau sufletul, însă în momentul în care primul copil mi-a zâmbit, am simțit cum totul prinde culoare, iar grijile s-au transformat în dorința de a le oferi o experiență de neuitat. La întâlnirea de dimineață, am salutat copiii cu un „Bună dimineața!”. Pentru prima dată, auzind 12 copiii spunându-mi „doamna educatoare” și fetița din mine, cea care avea ca elevi păpușile, era atât de mândră de ea, atât de fericită și de recunoscătoare pentru că i-am făcut visul realitate.

Concluzionând, încurajez pe fiecare în parte să lupte ca să ajungă tocmai acolo unde își dorește. Pot exista dezavantaje cu carul, dar dacă există un avantaj mai puternic, merită ca visul tău să devină realitate.

Le-am povestit despre familie, despre importanța și despre bucuria de a oferi iubire. Pe măsură ce vorbeam, vedeam cum fețele lor micuțe se luminau. A fost clipa în care am simțit că sunt exact acolo unde trebuie să fiu. Acești copii m-au învățat mai mult decât le-am putut oferi eu: m-au învățat să trăiesc în prezent, să mă bucur de lucrurile mici și să văd lumea prin ochii lor. După finalizarea activității, toți copilașii m-au cuprins în cea mai liniștitoare îmbrățișare de care am avut parte vreodată. Atunci am știut că am ales bine.

Acea zi a fost începutul unei călătorii pline de emoție, în care am înțeles cât de important este să contribuim la formarea unor suflete pure, să fim pentru ei o sursă de bucurie și inspirație.

Băldean Giorgia Rebeca, clasa a XI a B

Provocarea viitorului dascăl sau cum să-ți păstrezi sufletul de copil în tine

În contextul educațional din țara noastră, se resimte adesea lipsa unui accent suficient pus pe aplicarea practică a cunoștințelor teoretice dobândite. Cu toate acestea, pentru elevii care urmează profilul învățător-educatoare, practica pedagogică reprezintă o componentă esențială în formarea lor profesională. Este o etapă fundamentală, care le oferă posibilitatea de a-și construi bazele meseriei și de a învăța prin experiență directă. Încă din clasele a IX-a și a X-a, elevilor de la acest profil li se oferă ocazia să intre în sălile de clasă ca observatori. O dată pe săptămână, aceștia pot „fura meseria” cadrelor didactice, observând metodele de predare, relațiile profesor-elev și dinamica unei ore de curs.

Însă de la observare, până la predarea propriu-zisă este un salt semnificativ. L-am simțit cu toții, sunt sigură. Trecerea la rolul de profesor în fața clasei – cel care „sădește sămânța cunoștințelor” în mintea copiilor – poate părea și provocatoare. Este momentul în care am început să conștientizez complexitatea și responsabilitatea acestei profesii. Frica este o emoție inevitabilă în aceste momente. Ea poate fi cauzată de teama de a greși, de a nu reuși să captezi atenția copiilor sau de a nu te ridica la nivelul așteptărilor. Însă această frică poate deveni cel mai mare obstacol în calea succesului. Când frica domină, ea poate distruge atât șansa unui succes, cât și lecțiile valoroase care vin dintr-un eventual eșec. Pierzi totul înainte de a încerca, refuzând să îți oferi ocazia de a experimenta. Vă

mărturisesc că această lecție mi-a oferit-o un copil de 4 ani, așadar trebuie să ne dezbrăcăm de egoism și orgoliu și vă invit să privim la copii, la acele suflete care nu își pierd speranța atunci când nu știu ceva, la cei care nu obosesc să caute adevărul, și mai mult decât atât nu refuză niciodată să încerce, să experimenteze, să se avânte în necunoscut și în final, uimitor e faptul că au mereu un zâmbet ascuns în inimă!

Pe de altă parte, asumarea riscurilor și confruntarea fricii sunt parte integrantă a procesului de învățare. În pedagogie, eșecul nu este un capăt de drum, ci o oportunitate de reflecție și îmbunătățire, știm cu toții asta, dar e greu să recunoaștem. Cred eu că problema este că uneori uităm faptul că este mai important să te simți bine tu cu copiii, să îi vezi că sunt fericiți, implicați direct în activități, sunt curioși și deschiși să experimenteze cât mai multe lucruri, decât să ne gândim la rezultat, la nota pe care o primim, poate pentru că, conform cerințelor nu am respectat normele de evaluare. Consider ca toate acestea, comparându-le cu bucuria unui copil rămân nule, toate acestea în fața bucuriei pure a unui copil sunt invizibile, inexistente. Cred cu tărie că dacă copiii s-au simțit bine, dascălul și-a făcut pe jumătate meseria, așadar e important tare mult feedback-ul din partea acestora.

Așadar, formarea unui viitor dascăl este o călătorie plină de emoții, provocări și lecții valoroase. Poate cea mai profundă realizare este aceea că predarea nu este doar despre a transmite cunoștințe, ci despre a crea un spațiu în care copiii să învețe cu bucurie, să exploreze și să crească. Am descoperit încă de la prima predare că bucuria și curiozitatea copiilor sunt cele mai autentice forme de validare pentru un dascăl. Este mai important să vezi sclipirea din ochii lor și să știi că i-ai inspirat să descopere lumea, decât să urmărești perfecțiunea formală sau respectarea rigidă a unor norme. Prin ei, am învățat să fiu curajoasă, să mă bucur de proces și să înțeleg că cel mai mare succes vine din conexiunea sinceră cu cei pe care îi îndrumăm. A fi dascăl înseamnă a accepta că vei crește odată cu elevii tăi, iar cele mai mari lecții le vei primi, adesea, chiar de la ei. E un drum al descoperirii reciproce, în care curajul și bucuria sunt adevăratele reperi.

Balogh Alisia Iuliana, clasa a XI-a B

PROIECT DE LECȚIE

Nume: Brătian Mara Ariana

Data:

Instituția:

Clasa: a III- a A

Învățătoarea:

Prof. metodist:

Prof. coord. practică:

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina: Limba și literatura română

Subiectul lecției: „Scumpă țară românească”

Tipul lecției: Lecție de dobândire de noi cunoștințe

Scopul: Asimilarea de informații referitoare la universul apropiat și extragerea unor informații de detaliu din textul literar

Competențe specifice:

- 1.1. Extragerea unor informații de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil
- 1.2. Deducerea sensului unui cuvânt prin raportare la mesajul audiat în contexte de comunicare familiare
- 3.1.Extragerea unor informații de detaliu din texte informative sauliterare
- 3.3. Formularea unei păreri despre o povestire/personajele acesteia

Obiective operaționale:

- O1:** Să recunoască evenimentul național sărbătorit, pe baza explicațiilor și a ghicitorii.
O2: Să precizeze informațiile necesare în vederea completării tabelului metodei SVÎ.
O3: Să identifice caracteristicile expresive și estetice ale textului prezentat în manual.

Strategii didactice

1. Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, observarea, demonstrația, SVÎ.
2. Mijloace de învățământ: tablă inteligentă, manual.
3. Moduri de organizare: frontal, individual.

Bibliografie

Programa școlară pentru disciplina ”Limba și literatura română”, clasa a III- a și clasa a IV- a, Aprobată prin Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 5003 /02.12.2014

Manual pentru clasa a III-a „LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ” - editura CDPRESS

* Metoda SVÎ - Metoda Știu, Vreau să știu, Am învățat

MOMENTELE LECȚIEI	OB. OP.	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
			METODE ȘI PROCEDURE	RESURSE MATERIALE	FORME DE ORGANIZARE	
1. Moment organizatoric 1 min.		Se crează cadrul afectiv-pozitiv necesar desfășurării normale a unei ore de curs. <ul style="list-style-type: none"> • Aerisirea sălii de clasă • Pregătirea materialelor necesare lecției • Plasarea organizată a elevilor în spațiul educațional 	Conversația		Frontal	
2. Reactualizarea cunoștințelor 3 min.		Pentru început, mă voi prezenta în fața elevilor, fiind prima mea predare la această clasă, mai apoi voi recapitula noțiunile de „SUBSTANTIV” și „ADJECTIV”, în scop de fixare și consolidare.	Conversația Explicația		Frontal	Orală
3. Captarea atenției 3 min.	O1	Pentru a le capta atenția, voi purta o discuție liberă, în care le voi lansa copiilor întrebări legate despre sărbătorirea zilei de naștere și bucuria adusă cu acest prilej. Voi preciza că asemenea zilelor de naștere, sărbătorite anual, există și sărbători, zile naționale și internaționale (ex: Ziua copilului, Anul Nou). Pentru a-i introduce în lecție, le voi pregăti o scurtă ghicitoare, care le va prezenta pe cine sărbătorim de 1 Decembrie.	Conversația Explicația	Ghicitoare	Frontal	

	(Anexa 1)							
4. Anunțarea subiectului lecției și a obiectivelor 2 min.	Le comunic copiilor că această oră vom discuta despre istoria noastră, a românilor, a țării noastre și mândria pe care trebuie să o avem față de aceasta, descoperind toate acestea prin exerciții minunate.	Conversația						Nivelului de entuziasm al elevilor
5. Dirijarea învățării 35 min.	<p>Pentru început vom deschide caietul și vom nota data. Voi aplica metoda „ȘTIU, VREAU SĂ ȘTIU, AM ÎNVĂȚAT”, iar pentru a evita decalarea programului stabilit, le voi împărți fișe cu partea tabelară, gata de completat, pentru a le lipi în caiet. Le prezint metoda și completăm chenarul „ȘTIU” și chenarul „VREAU SĂ ȘTIU”. Le voi oferi indicații și sugestii în vederea completării chenarelor (culorile drapelului, numele imnului, unde a avut loc Marea Unire, în ce an etc)</p> <p>Vom deschide manualul la pagina 54 unde vom lectura poezia „Scumpa țară românească” de G. Coșbuc (lectura model, în scop demonstrativ, după, întreaga clasă, fiecare cel puțin o dată). În continuare, vom realiza exercițiile propuse pentru înțelegerea textului. (Exercițiile 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7) (Anexa 2)</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Demonstrația</p>	Caiet	<p>Frontal</p> <p>Individual</p>	<p>Abilități de extragere a unor idei și informații din text</p>			

6. Obținerea performanței 5 min.	O2	<p>Pentru a mă asigura că elevii au receptat informațiile prezentate în cadrul explicațiilor și exercițiilor, vom completa împreună cea de a 3-a rubrică, „AM ÎNVĂȚAT”, cu noile informații dobândite.</p>	<p>Conversația Explicația Exercițiul</p>		<p>Frontal Individual</p>	<p>Abităților de organizare a informațiilor într-un tabel</p>
7. Asigurarea retenției și a transferului 2 min.		<p>La finalul lecției, voi realiza aprecieri globale cu caracter motivant, privind participarea elevilor la lecție și implicarea de care au dat dovadă. Copiii primesc ca temă exercițiile 8, 9, 10.</p>	<p>Conversația</p>			<p>Aprecieri verbale</p>

Anexe

Anexa 1

Este mândră țara mea, și se cheamă ..... (România!)

Anexa 2

Agent secret

Știu	Vreau să știu	Am învățat
Ce știu	Ce vreau să știu	Ce am învățat

twinkl visit twinkl.com

Lecția 10 • Poetică • Obiective de învățare la nivel de competențe
• Istorie generală a culturii și literaturii din țara noastră

Scumpă țară românească!

de George Coșbuc

Scumpă țară românească,
Cuib în care ne-am născut,
Câmp pe care s-a văzut
Vitejia strămoșească,
Scumpă țară românească,
Te salut!

Și-a mea frunte ți se-nchină
Ca 'naintea unui sfânt,
Căci, deși copil eu sunt,
Inima de dor mi-e plină,
Să te văd mereu regină
Pe pământ.

Să ai viață de vecie,
Să sporească-al tău popor!
Sub stindardul tricolor,
Să nu vezi decât frăție!

DESCOPERĂ UNIVERSUL TEXTULUI!

Observ

- Observă harta României. Urmărește pe hartă conturul provinciilor românești. În ce regiune te-ai născut?

Am înțeles ce am citit

- Răspunde la întrebări.
  - Ce reprezintă țara pentru poet?
  - Ce sentimente nutrește poetul față de țară?
  - Ce urări adresează poetul țării sale?

Îmi exprim părerea

- De ce crezi că titlul poeziei este *Scumpă țară românească*?

Aflu mai multe

- Cât de bine îți cunoști țara? Alege varianta corectă.
  - Care este capitala României?
 Alba Iulia; Iași; București.
  - Care sunt culorile drapelului României?
 albastru, galben, roșu; albastru, roșu, galben; roșu, galben, albastru.
  - Care este moneda românească?
 dolarul; euro; leul.
  - Ce sărbătorim la 1 Decembrie?
 Ziua Națională a României (Marea Unire);
 Ziua Drapelului Național;
 Ziua Principatelor Române (Mica Unire).

54 Unitatea 3 | O lume de poveste

e) Care este orașul înfăptuirii Marii Uniri?
 Alba Iulia; Iași; București.

f) Cum se numește Imnul Național al României?
 Tricolorul; Deșteaptă-te, române!
 Limba românească.

Îmi îmbogățesc vocabularul

- Transcrie cuvintele de mai jos, grupând cuvintele cu sens asemănător.
  - curaj • țară • îndrăgită • patrie • vitejie
  - neam • prunc • vecie • eroism • iubită • copil
  - drapel • a se pleca • scumpă • neînfricare
  - dor • popor • dragă • dorință • eternitate
  - a se-nchina • națiune • steag
- Scrieți cât mai multe cuvinte înrudite cu substantivul român.

Model: *român* – România – ...
- Alcătuiește enunțuri cu sensurile diferite ale cuvintelor *scumpă* și *frunte*.

Recunosc părțile de vorbire

- Adaugă fiecărui substantiv câte două adjective, după model.

Model: frumoasă • românească

  - ... vitejie ...
  - ... suflet ...
  - ... limbă ...
  - ... inimă ...
  - ... popor ...
  - ... stindard ...

Scriu corect

- Completează dialogul cu semne de punctuație corespunzătoare.

— Sărut mâna bunico spuse nepotul, în timp ce își îmbrățișă cu drag bunica .
— Să crești mare dragul bunicii Ce mai faci .
— Bunico sunt foarte emoționat .
— De ce ai emoții S-a întâmplat ceva .
— Măine vom avea serbare cu prilejul Zilei Naționale a României .
— Felicitări Sunt și eu invitată .
— Desigur Ai lipsit vreedată de la vreo serbare bunico .
— N-aș lipsi pentru nimic în lume .

- Alege forma corectă.
  - Ea/la cântă. • le/E iarnă. • le/El recită.
  - Matei ie/ea atlasul României.
  - În a-i/a/ia răspuns. • Ana portă i-a/ia.

Investighez **Costumul tradițional**

- Observă îmbrăcămintea copiilor din imaginea alăturată. Informați-vă cu privire la denumirea fiecărei piese care alcătuiește costumul tradițional românesc.

a) Realizează corespondența dintre scriitorii români reprezentați în imaginile de mai jos și operele menționate.

							
1850-1889	1837-1889	1852-1912	1821-1896	1866-1918	1866-1932	1880-1961	1880-1917
<i>Între Mita și Boruța</i>	<i>Povestea găștelor</i>	<i>Presură de codru</i>	<i>Di Goni</i>	<i>Dumbrava</i>	<i>La Paști</i>	<i>Amintiri din copilărie</i>	<i>Jama Prinăvara</i>

Investighez **b) Informați-vă despre locul în care s-a născut fiecare dintre personalitățile ilustrate. Identificați pe hartă localitățile natale ale acestor scriitori.**

c) Ați vizitat vreedată o casă memorială? Ce obiecte deosebite ați văzut acolo?

Accesează Biblioteca mea de vis, din marea noastră colecție de cărți și filme adevărate. [Lectură pentru suflet și minte.](#)

55

*Niciodată nu ajuta un copil să facă ceva ce crede că poate să facă singur.
– Maria Montessori*

ACTIVITĂȚI DISTRACTIVE ȘI EDUCATIVE LA GRUPA ȘTRUMFILOR

Pof. Înv. Preșc. Pintican Todirașcu Paula

Anul școlar 2024-2025 a debutat la grupa Ștrumfilor cu o mulțime de activități deosebite și interesante, totodată atractive pentru cei mici.

Prima activitate din anul școlar a fost FESTIVALUL TOAMNEI, unde Ștrumfii alături de cadrele didactice au sărbătorit TOAMNA.

Festivalul toamnei la grădiniță 🍂 🍎 🍇 🍌 🍁 🍋

O altă activitate interesantă care pot să o amintesc a fost vizita doamnei Stomatolog, care i-a învățat pe Strumfi despre importanța periajului pe dinți

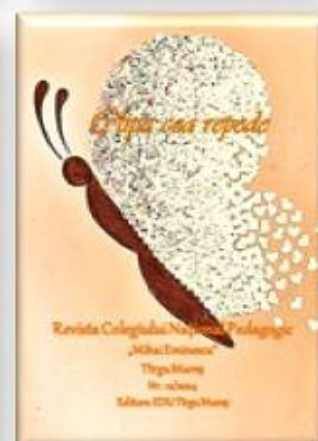
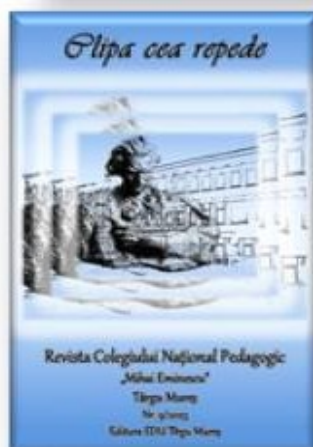
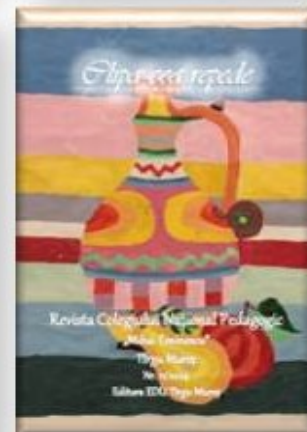
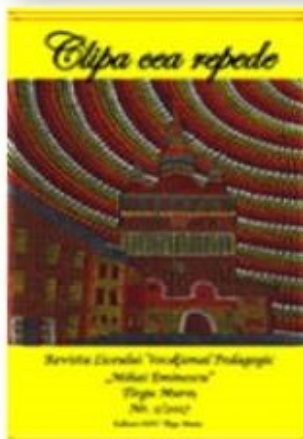
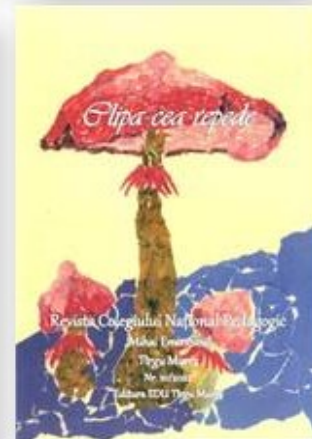
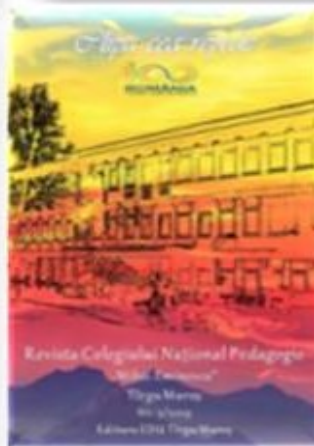
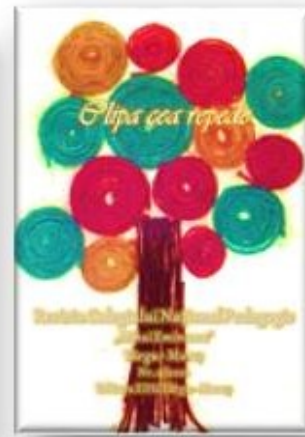
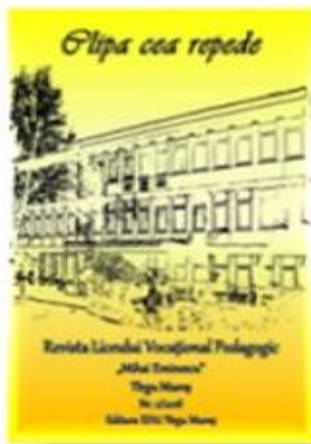
Toamna are loc și plecarea păsărilor călătoare, Ștrumfii au aflat o mulțime de informații în acest sens de la doamna Reka Kiss, (Grupul Milvus). Au aflat care sunt păsările care pleacă, ce se întâmplă cu cele care rămân și așa mai departe.

Iesirea la teatrul Ariel din luna Noiembrie, a fost captivantă pentru cei mici, unde au putut viziona piesa Crăiasa Zăpezii

Vizita Lui Mos Nicolae din data de 5 decembrie a fost o reală surpriză pentru cei mici, lasandu-le un mic cadou in ghetuțe.

Din colecția noastră .... cele 12 numere cu ISSN.

ISSN 2559-0944
ISSN-L 2559-0944